

De natuurwetenschappelijke waarde van de Hoogewegpolder is inmiddels dank zij verschillende inventarisaties duidelijk komen vast te staan. Zo is het de belangrijkste verblijfplaats van broed- en trekvogels in de wijde omgeving. Verder vervult dit gebied in landschappelijk opzicht een belangrijke rol o.a. als groene buffer tussen verschillende omvangrijke woonlocaties, industrieterreinen e.d. Nog niet zo lang geleden heeft de Provincie langs dit gebied een toeristisch fietspad laten aanleggen met pick-nickplaatsen en uitkijkpunten ter hoogte van deze polder.

Aanvankelijk leek het goed te gaan met deze polder. In het ontwerp-streekplan was deze polder voldoende beschermd, terwijl bovendien de gemeente Noordwijk voor dit gebied een ontwerp-bestemmingsplan heeft ontwikkeld, waarin de natuur- en landschappelijke waarden voldoende planologische bescherming genieten.

De lobby vanuit de tuinbouwkringen blijkt evenwel zodanig sterk te zijn, dat eerder ingenomen standpunten, mede via uitgebreide inspraakprocedures tot stand gekomen, weer op losse schroeven komen te staan. Met name de Provincie laat zich hier verleiden tot een wispelturig beleid, dat menigeen, die betrokken is bij de zorg voor en veiligstelling van het landschap in de Bollenstreek, verstoeld doet staan.

De sfeer rond deze polder wordt thans gekenmerkt door een touwtrekkerij van verschillende belanghebbenden. Als we niet uitkijken dan dreigt er een Salomonsoordeel over de Hoogewegpolder te worden geveld, waarbij zal worden getracht via het compromismodel aan alle betrokken partijen recht te doen. Een ding staat echter vast, een natuurgebied laat zich niet in stukjes knippen zonder onherstelbare schade achter te laten. Zijn waarde beruht op het geheel en op een veelvoud van factoren, die de knipschaar maar moeilijk kunnen verdragen.

Ruim 90% van alle weidegebieden in de Bollenstreek is in een snel tempo veranderd in tuinbouwgrond, woongebied, industrieterrein enz. We zouden toch in staat moeten zijn de laatste stukjes in het belang van onze natuur en recreatie voor de toekomst veilig te stellen.

C.M.J. Verweij

-O-O-O-O-O-O-

DROEVE KLACHT

We zijn al jaren abonnee op het "Waddenbulletin" en "Natuurbehoud", lid van "Green Peace" en de "Noordwijkse vereniging voor natuur- en vogelbescherming". En vandaag valt er een vouwblad in de bus van het Antibontcomité, waarin gruwelijke details staan over het elektrocuteren van zo'n 100.000 vossen per jaar en het vergassen van een nog groter aantal nertsen. Toch is het handig om zo'n blad in een rijke woonbuurt te verspreiden.

Het lezen van al die bladen stemt mij overigens steeds treurig. Zij komen nl. meestal bij de verkeerde mensen terecht. Het zijn de klemmenzetters, pelsdierfokkers, zeehondenjagers, legbatterijhouders, kalveren- en varkensmesters met al hun afnemers die ze zouden moeten lezen. Ik voel me onschuldig aan dit dieren, planten- en bomenleed.

Dan maar een mooie natuurfilm op een Engels of Belgisch net bekijken. Maar dan zie ik een visarend met een spartelende vis in zijn klauwen uit het water stijgen, een slang een levend medeschepsel zonder kauwen inslikken

en een enge spin onderin een zandkuiltje een ander beestje grijpen. "Vreten of gevreten worden" net als bij de mensen is het ook hier. Een ijskoude harde natuurwet, waarop wij geen uitzondering maken. Het proberen van een ander net biedt ook geen uitkomst, want daar is het meestal "schieten of geschoten worden."

Wanneer al dat gemoord me teveel is geworden, zet ik het apparaat af en ga ik uit pure wanhoop dit stukje schrijven.

Karel Kok

-O-O-O-O-O-O-O-

VRAAG:

Hoe tel je het aantal uitgespuwde kauwgumplakken op het gedeelte van het Grent-trottoir tussen Abr. van Royenstraat en Hoofdstraat?
Een waarom liggen ze altijd juist daar?

VRAAG

Hoe kun je een plastic beker of bierblikje verwijderen onderin een met duinrozen begroeid terreintje langs de Zuid-Boulevard (of ergens anders)?
En wat doen die tientallen kwetterende mussen daar in de winter?

-O-O-O-O-O-O-O-

HET DUINVIOOLTJE

Wie dit voorjaar, in mei, in de duinen kwam, werd verrast door de enorme hoeveelheid viooltjes. Vaak kwam het voor, dat vele vierkante meters geheel blauw gekleurd waren. Je kunt je dan afvragen waarom zijn er dit jaar meer dan andere jaren en waarom groeien ze op de ene plaats wel en de andere niet. Als we goed op de standplaatsen letten ontdekken we toch wel een verband met de groeiplaatsen.

Er komt zo langzamerhand een andere beheersvorm in sommige dungebieden. Hier en daar, waar het voorlopig geen kwaad kan, laat men de duinen stuiven. In en om die stuifplekken zijn boeiende dingen te zien. Het uitgeblazen zand daalt buiten de kuil weer neer. Juist aan de rand van zo'n neergestreken zandtong bloeide heel vaak een massa viooltjes. De oorzaak weet ik niet. Het kan zijn dat aanwezige violenzaadjes, doordat ze een lager soortelijk gewicht hebben en bovendien rondachtig zijn, net iets verder verplaatst worden dan het zand en zodoende de rand van de zandtong bereiken. Andere plaatsen waar veel groepen viooltjes voorkomen, zijn konijnenkeutelplaatsen. Meest staan ze daar min of meer als een ring omheen.

Het is al jaren geleden dat in Meijendal, bij een onderzoek aan viooltjes, studenten tot de ontdekking kwamen, dat steeds de zaaddoosjes van de planten verdwenen. Iemand kwam toen op het idee dat deze wel eens door konijnen afgegeten konden worden. Inderdaad werden in verse keutels de zaden gevonden. Uit latere zaaiproeven bleek een deel van de zaden nog kiemkrachtig. De keutelplaatsen, die alleen door de rammelaars in de vruchtbare periode onderhouden worden (van februari tot augustus) worden dus ook rijk aan zaden. Omdat op de keutelplaatsen ook geürineerd wordt, kunnen kiemplantjes daar niet blijven leven. Dit is dan ook de oorzaak dat we de viooltjes, maar ook andere planten, in een ring om de keutelplaatsen zien staan. Dit alles is natuurlijk geen verklaring voor de enorme hoeveelheid viooltjes dit jaar.